fotbal

MECIUL MINUT CU MINUT

REPRIZA I: UN LUFT ȘI... 1—0

Lovitura de începere au avut-o jucătorii de la Steaua, care au inițiat imediat o acțiune ofensivă, însă Iordănescu n-a putut trece de apărarea dinamoviștilor. În minutul următor, Vigu a executat o lovitură liberă în zid, de la 20 de metri, apoi a reluat mult peste poartă. Dinamoviștii au ripostat prompt și, în min. 3, Vigu a fost nevoit să dea balonul afară, iar în min. 5, după o lovitură de colț, Dumitrache, din careu, a încercat să suteze. Jocul s-a menținut viu, cu acțiuni la ambele porți. După ce Lucescu, de pe partea stîngă, a centrat imprecis (min. 6), steliștii au deschis scorul. O acțiune a lui Creiniceanu s-a soldat cu un corner. Balonul a ajuns la Ștefănescu, care s-a dus pînă la linia de fund, de unde a centrat în careu: Lică Nunweiller a luftat și „vulpoiul" de Voinea a speculat greșeala apărătorului dinamovist, trimițînd mingea pe sub Cavai: 1—0 pentru Steaua. Golul a dat aripi steliștilor, care au inițiat alte atacuri, dar Creiniceanu (min. 8) n-a putut centra dintr-o poziție bună, iar în min. 10 portarul Cavai a rezolvat o situație critică, plonjînd la picioarele lui Voinea. Apoi, după un minut, Pîrcălab, fiind în careu, a încercat fără succes să treacă de Sătmăreanu și Ciugarin. În minutul 12, apărătorii dinamoviști au trăit momente grele. Creiniceanu l-a deposedat pe Cheran și, de la 6—7 m lateral, a trimis balonul cu puțin pe lîngă bară! Minutele s-au scurs parcă mai repede datorită ritmului în care au evoluat ambele echipe. Situații de gol s-au succedat cu repeziciune de la o poartă la alta. După ce Sătmăreanu, în minutul 17, a acordat o lovitură de colț, în minutul următor Voinea l-a pus pe „tavă" balonul lui Iordănescu. Înaintașul Stelei a șutat năpraznic și cînd toată lumea credea că mingea va poposi în plasă, Cavai, cu un reflex excepțional, a respins-o. O fază frumos lucrată de Dumitrache am consemnat-o la poarta lui Suciu, dar Sălceanu, în min. 19, a șutat slab. În continuare, am mai notat cîteva cornere la poarta echipei Steaua și, în min. 22, balonul trimis de Dumitrache, cu capul, a trecut de puțin pe lîngă bară. În minutul 23 a început să plouă. Totuși, ploaia nu a constituit o piedică în evoluția jucătorilor. Partida a continuat să se desfășoare la un bun nivel tehnic. Steliștii au acționat mai legat, țesătura de pase a mai clătinat de cîteva ori apărarea adversă. O asemenea situație a fost în minutul 27, cînd, după executarea unui corner, Iordănescu împreună cu Cavai au sărit la balon și înaintașul Stelei, mai iute, a trimis mingea spre poartă, însă Deleanu, de pe linia porții, a respins-o. A urmat o scurtă perioadă în care dinamoviștii au încercat să restabilească egalitatea, dar Suciu a fost la post. O singură dată, bara s-a dovedit salvatoare pentru steliști. Aceasta s-a întîmplat în min. 37, cînd Lucescu a reluat în bară centrarea lui Cheran.

Ștefănescu, față în față, cu Cavai, a fost la un... pas de a marca
Foto: THEO MACARSCHI

Pînă la pauză, Iordănescu (min. 40), Dinu (min. 43) și Creiniceanu (min. 45) au dat emoții portarilor.

Repriza a II-a: Voinea „punctează" din nou

La reluare, în formația dinamoviștilor consemnăm prima modificare: Stoenescu îl înlocuiește pe Nunweiller IV. Chiar în min. 46, aflat pe partea dreaptă, Nunweiller VI șutează puternic de la 25 de metri și balonul trece prin fața porții lui Suciu. Începe să plouă tot mai tare. Dinamo are inițiativa. În min. 48, bine infiltrat în dispozitivul advers, Lucescu greșește însă un dribling și irosește o bună ocazie. Peste două minute, la o centrare înaltă, Dinu sare împreună cu Suciu și înscrie. Dar cu mîna! Mai întîi arbitrul acordă gol, dar după aceea revine și orice dubiu se înlătură, grație atitudinii dinamovistului, care ridică mîna în semn că a comis henț. Peste două minute, la capătul unei frumoase combinații, Dumitrache reia cu capul de la 7—8 metri, dar Suciu se evidențiază din nou și reține. Meciul este alert, atractiv. În această perioadă, dinamoviștii domină și la poarta Stelei se creează momente de tensiune. Dar, iată, Steaua realizează un nou contraatac, clar, bine susținut și... eficace. La mijlocul terenului, Naom îl vede pe Iordănescu și îi pasează. Talentatul atacant face un dribling reușit și-i trimite lui Voinea. O pătrundere în careu, spre dreapta, șut pe jos, din unghi, și Steaua conduce cu 2—0 (min. 56). După aceea ripostează Dinamo, dar mingea trimisă cu capul de către Dinu (min. 58) este din nou apărată de către Suciu, care face o partidă excelentă, ca de altfel și Cavai. În min. 60, Ștefănescu cedează locul lui Negrea și la două minute Steaua are din nou posibilitatea să înscrie, cînd, din centrarea lui Dumitriu III, Iordănescu reia din voleu de la 8 metri, însă Cavai, cu un reflex neașteptat, respinge. Cîteva minute Steaua se află în atac și realizează acțiuni frumoase, înaintașii săi șutează mai mult decît adversarii. Dar, iată, în min. 75 Suciu se evidențiază din nou. Jocul se mută imediat la poarta dinamoviștilor: Iordănescu șutează în bară, însă acțiunea sa este oprită pe motiv de ofsaid — o decizie totuși contestată. În min. 78 Sătmăreanu realizează una din cursele sale caracteristice pe extrema dreaptă, „urcă" pînă în apropierea liniei de fund și centrează precis la Voinea, care preia bine, dar nu poate șuta. Meciul părea încheiat. Dar n-a fost așa. În min. 79 Dinamo reduce din handicap, prin Dumitrache, care șutează fulgerător din apropierea careului. Suciu este mascat de jucătorii aflați în fața sa și nu poate evita golul. După un șut, pe lîngă poartă al lui Dumitriu (min. 82), Dumitrache, care se remarcă mai mult în finalul partidei, trimite cu capul și Suciu, ca un resort, planează cu balonul la piept. În min. 88, un nou „număr Iordănescu". Acesta îl driblează pe Deleanu — în careul mic — centrează, Negrea pasează lui Naom și acesta șutează pe lîngă poartă, puternic, de la 16 m. Și... meciul se încheie. Steaua reușește excelenta performanță de a cîștiga pentru a 10-a oară „Cupa României".

Constantin ALEXE
Pompiliu VINTILĂ

A arbitrat Gh. Limona ★★★★, ajutat la linie — bine — de M. Bică și C. Niculescu (toți din București).

STEAUA: Suciu 10 — Cristache 8, Sătmăreanu 8, Ciugarin 8, Vigu 8, Dumitriu III 7, Naom 9, Ștefănescu 6 (min. 60 Negrea 7), Voinea 9, Iordănescu 9, Creiniceanu 6 (min. 65 Mirăuță 5).

DINAMO: Cavai 9 — Cheran 8, Nunweiller IV 5 (min. 46 Stoenescu 6), Dinu 8, Deleanu 6, Sălceanu 8, Nunweiller VI 7, Pîrcălab 7, Lucescu 7, Dumitrache 7, Haidu 6 (min. 64 Both 6).

DUPĂ MINUTUL 90

„BRAVO PUȘTIULE!"

Departe de teren, Gheorghe Popescu, vicepreședintele clubului Steaua, își încuraja băieții cu un glas pe care îl auzeau, cel mult, Angelo Niculescu și Coloman Braun, a-

Creiniceanu și... frumosul trofeu, Cupa României

flați lîngă el: „Bravo puștiule!".

De fapt, el nu viza pe cineva anume, întrucît acest îndemn, această încurajare se adresa, de fapt, întregii echipe militare, care azi stă sub semnul întineririi și talentului. De aceea nici nu m-a mirat cînd la cabine, după meci, în mijlocul euforiei generale, Sătmăreanu, ajuns cel mai „vîrstnic" jucător al compartimentului defensiv, mi-a spus: **„Poate că în ultimii 4—5 ani nici o victorie n-a valorat ca cea de azi, pentru că ea a subliniat principalul nostru cîștig: tinerii jucători".**

Victorie meritată — iată opinia unanimă a celor cu care am discutat după meci, începînd cu arbitrul întîlnirii, Gh. Limona, și terminînd cu Pîrcălab. Dar poate ca adevărul adevărat al victoriei echipei Steaua în această spectaculoasă finală de cupă se află între cei doi poli ai discuției noastre, pe care îi consider a fi declarațiile lui Gheorghe Popescu și ale lui Mircea Lucescu. În timp ce vicepreședintele clubului Steaua era de părere că **„această victorie, cea de a 10-a obținută în Cupa României, este cu atît mai prețioasă cu cît am învins o echipă mai bună decît noi"**, Mircea Lucescu opina că **„ne-am bătut singuri!".**

Coloman Braun găsește „secretul" victoriei echipei Steaua în mai buna organizare a jocului, dar Sălceanu acreditează ideea că numai Suciu este autorul victoriei adversarilor echipei Dinamo.

Interesant mi s-a părut consensul celor doi antrenori, Ștefan Covaci și D. Nicolae-Nicușor, care au subliniat, deopotrivă, eficacitatea organizării tactice a echipei militare, Nicușor declarîndu-ne chiar că adversarii de azi ai dinamoviștilor i-au învins pe aceștia tocmai cu arma cu care, de obicei, jucătorii din Ștefan cel Mare își impuneau jocul: contraatacul.

Dinu, acest jucător cu reacții ciudate și contradictorii în ultimul timp, nu s-a dezmințit nici în acest meci. După ce, în spiritul celui mai autentic fair-play, el a recunoscut în mintul 50 al partidei, în fața arbitrului, că a introdus în plasă mingea cu mîna, la sfîrșitul partidei, în disprețul aceleiași legi nescrise a sportivității, a plecat furios la cabine, refuzînd să salute publicul și să ia parte la festivitatea de premiere. Întrebîndu-l la cabine de ce a procedat astfel, fundașul central dinamovist ne-a răspuns: **„Nu-i pot saluta pe cei care ne înjură și ne huiduie!"** Evident, însă, că nesportivitatea din tribune nu poate fi combătută cu nesportivitatea celor din teren...

Un jucător deosebit de fericit, și un altul în culmea deznădejdii: Suciu și Lică Nunweiller. Portarul echipei Steaua gustă din plin bucuria jubileului echipei sale, cea de a 6-a participare a sa la o finală de cupă, spunîndu-ne: **„Într-un asemenea context festiv nu mă puteam gîndi decît la victorie, cu atît mai mult cu cît m-am lansat în fotbalul de performanță într-o finală de cupă, într-o echipă necunoscută: Arieșul".** Lică Nunweiller, coautorul primului gol al echipei Steaua, privea cu mîhnire de pe margine ultimele minute ale partidei. **„Nici acum nu-mi dau seama cît de ciudat a putut sări mingea din varul liniei de corner... Nu-mi pot explica cît de defectuos am lovit balonul...".**

...Se apropie fluierul final al partidei. O acțiune pe partea dreaptă a terenului aduce din nou mingea în careul echipei Steaua. O centrare înaltă, dar Suciu la post, ca de atîtea ori în acest meci, prinde cu siguranță. Fundașul Vigu se uită nerăbdător la ceasul stadionului și, în acest moment, se aude fluierul arbitrului Limona. Venit la tușă, Vigu îmi aruncă din fugă, rîzînd cu toată gura: **„N-a lipsit mult ca să asistăm la prelungiri, totuși declarația mea dinaintea meciu-**

Voinea, autorul celor două goluri ale învingătorilor, la 5 minute după meci

lui a fost diplomatică. În fond, eram convins că vom cîștiga în cele 90 de minute de joc".

Paul SLAVESCU

RETRĂIND MAREA FINALĂ...

(Urmare din pag. 1)

la o poartă, cît și la cealaltă. Un alt comentariu vă va reda, cu fidelitate, ocaziile care „au dat foc" primelor 45 de minute ale pasionantei finale de ieri. Fiecare din cele două echipe s-a aflat, de nu știm cîte ori, în situația de a înscrie, dar și de a primi gol, ca doi boxeri care primesc lupta cu garda jos. Ambele echipe, retrăind momentele finalei, se vor opri, desigur, la clipele de neșansă, a căror evidență n-am ținut-o, dar care ni s-au părut aproape egale. Aspectul jocului s-a schimbat de atîtea ori, momentele de gol au fost atît de multe, încît, pe teren, din clipă în clipă, se putea ivi orice situație. S-a și jucat într-un ritm drăcesc, cu o ambiție de fier, cu o mare risipă de forțe fizice și morale, ceea ce a făcut ca interesul spectatorilor să nu slăbească nici un moment. Am putea nota, ca un aspect pozitiv al acestei finale de mare luptă, că jucătorii ambelor echipe au reușit, în ciuda mizei și a tensiunii jocului, să-și plaseze dîrza lor luptă sportivă în limitele regulamentului, oferindu-ne chiar gestul reconfortant, de mare sportivitate, al lui Dinu, care a recunoscut, în mijlocul confuziei aproape generale, că golul pe care îl înscrisese fusese neregulamentar.

Steaua a meritat victoria. Ea a atacat, poate, mai puțin decît Dinamo, aflată de la început într-o cursă de urmărire, pentru a recupera handicapul de pe tabela de marcaj, dar în jocul ei a existat un echilibru, o continuitate, care a pus-o la adăpost de posibilitatea unei presiuni dinamoviste. Colaborarea între compartimente a fost mai bună decît la Dinamo București, care nu-și putea permite o ofensivă totală, din cauză că liniile sale defensive nu prezentau suficientă siguranță. Totuși, a existat o perioadă în care dinamoviștii s-au desprins de adversar, măcar ca joc. Este vorba de acele 10—12 minute de la începutul celei de-a doua reprize, cînd Dinamo a fost marele solist al meciului, realizînd o suită de acțiuni de o deosebită valoare tehnică și tactică. Poate că în aceste momente s-a scris, de fapt, soarta meciului.

Mulți au așteptat o schimbare a rezultatului și atunci cînd Dumitrache și-a apropiat echipa, la un gol, de Steaua. În fond, mai erau destule minute de joc. Dar, în mod neașteptat, finalul partidei a fost mai puțin dramatic, el neaducîndu-ne în teren un Dinamo dezlănțuit, gata să egaleze la fiecare clipă. Curios, tocmai în aceste momente decisive forța de atac a lui Dinamo a scăzut. Echipa cheltuise, se pare, toate rezervele, iar acțiunile ei desfășurate sub amenințarea ceasului aveau tot mai puțină claritate.

Și astfel, cei peste 30 000 de spectatori n-au mai văzut surpriza de ultim moment, care ar fi dat întîlnirii proporții cu adevărat epice. Ei au aplaudat, însă, cu căldură victoria Stelei, plecînd de la stadion cu amintirea unei finale de bună calitate, la realizarea căreia contribuiseră ambele echipe.

„CUPA DE VARĂ"

Ieri au început partidele din cadrul „Cupei de vară", organizată de F.R.F. și Administrația de stat Loto-Pronosport.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate în prima etapă:

Portul Constanța — Oțelul Galați 5—0 (3—0)
Vagonul Arad — Olimpia Oradea 2—0 (0—0)
Poiana Cîmpina — C.S.M. Sibiu 2—1 (1—0)
Electroputere Craiova — Metalul Tîrgoviște 2—1 (0—1)
Flacăra Moreni — Sportul studențesc București 1—3 (0—1)
Metalurgistul Cugir—Metalul Hunedoara 1—0 (1—0)
Olimpia Satu Mare—Minerul Baia Mare 3—1 (2—0)
Știința Bacău — Chimia Suceava 2—1 (1—0).
Chimia Rm. Vîlcea—Progresul București 1—2 (0—1)
Metrom Brașov — Gaz metan Mediaș 4—2 (2—1).

BARAJUL PENTRU PROMOVAREA ÎN DIVIZIA C

În partidele tur din cadrul barajului pentru divizia C, ieri s-au înregistrat următoarele rezultate:

MINERUL BIHOR—C.F.R. SIMERIA 1—0 (1—0)
MINERUL MOLDOVA NOUĂ — C.I.L. TG. JIU 2—0 (1—0)
GLORIA ARAD — UNIREA ALBA IULIA 1—0 (1—0)
I.T.A. PAȘCANI—UNIREA SĂVENI 5—0 (2—0).

Farul — Tasmania 1900 4-1 (2-0)

CONSTANȚA, 26 (prin telefon). — După un joc spectaculos, constănțenii au învins formația din Berlinul occidental, care a luptat pînă la epuizare pentru a scoate un rezultat cît mai onorabil. Au înscris: Sangulin (min. 14 — autogol), Tănase (min. 35), Caraman (min. 49) și Kallo (min. 66), respectiv Ipta (min. 75 — din 11 m). A condus bine Z. Drăghici (Constanța).

C. POPA — coresp. principal

Min. 50, cînd Dinu a marcat cu... mîna!

TOATE „CONVENȚIILE" AU CĂZUT

...Mai mult ca la orice altă ediție a finalei, am plecat la stadion cu prejudecata că va fi un meci dominat de... oboseala Guadalajarei, de oboseala finalului comprimat de campionat, de lipsa de formă a celor două protagoniste, gînduri care, puse în ecuație, „dădeau" ca rezultantă un joc anonim.

Un autobuz „de meci" pe jumătate gol și un stadion cu „insulițe" mi-au confirmat ideea că mulți au judecat așa — dinainte — meciul.

Și l-au judecat greșit.

De mult n-am mai avut o finală atît de „spumoasă", cu temperament, cu multe faze de spectacol, cu o ridicată cotă tehnică, cu ritm alert și culoare.

...Mulți, fără îndoială, au fost și cei învinși — în setea lor de fotbal — chiar de acasă, amenințarea arșiței necruțătoare în întreaga săptămînă și chiar în dimineața acestei duminici oprindu-i în blocstarturi.

Greșeală de neiertat.

Cerul finalei s-a asortat cu cîțiva nori... superbi, a căzut și puțină ploaie, primită de toți, jucători și spectatori, ca un autentic dar.

...O altă literă de convenție care s-a clătinat 50—60 de minute, pentru ca în ultima jumătate de oră să se prăbușească definitiv: judecată „pe hîrtie", cea de-a 32-a finală a „Cupei României" părea net disproporționată valoric, între cele două șiruri de 11 jucători existînd o reală diferență de state de serviciu, de experiență, de rezonanță a numelor...

În timp ce Dinamo București alinia cea mai bună formație a sa la ora actuală, Steaua se prezenta fără Hălmăgeanu, Tătaru și Pantea.

Apoi, orice s-ar spune, punînd alături numele lui Cristache, Ciugarin, Naom, Ștefănescu și Iordănescu — deci cinci nume —, de cele binecunoscute și apreciate ale dinamoviștilor — între care și cinci „mexicani" —, decalajul de „firme" impunea raționamentul care indica echipa din șoseaua Ștefan cel Mare drept mare favorită.

Mulți își puneau simple probleme de scor...

Poate că și printre dinamoviști au fost unii care nu i-au luat prea în serios pe tinerii din fața lor. Sau i-au luat prea tîrziu...

Cert este că pe teren elanul tinerilor „anonimi" de la Steaua a fost motorul nr. 1 al victoriei.

Mai mult, ne permitem să credem că printre primii evidențiați ai învingătorilor — Suciu, Ciugarin, Naom, Voinea, Iordănescu — ultimul a fost marea revelație a acestei finale, jucătorul căruia i-a reușit TOTUL în teren, pripeala și ghinionul în cîteva momente de finalizare răpindu-i dreptul de a-și înscrie numele și printre marcatori.

Oricum, ce ne-a arătat acest splendid „anonim" care se numește Iordănescu se scrie cu majuscule în capul paginii finalei de ieri.

Așadar, de la un meci care ne promitea foarte puțin, am plecat încărcați cu frumoase impresii, drept care se cade să ne exprimăm gratitudinea pentru autorii lor.

Mulțumim, băieți!

Marius POPESCU

„Admirable Roumanie"

Ecourile „Mundialului" sînt departe de a se stinge, atît la noi cît și în celelalte țări, fie că acestea au avut onoarea de a fi reprezentate în Mexic, fie că au rămas simple spectatoare sau numai... fervente comentatoare ale isprăvilor homerice din preajma Troiei moderne, asediată simultan la Ciudad, Guadalajara, Puebla, Toluca și Leon.

Dar, Iliada scrisă de miile de aezi ai timpurilor noastre are pentru noi, românii, o dimensiune imensă, prin participarea la acest turneu final de un copleșitor prestigiu. Augmentată valoric și prin compania în care se afla (cu două campioane mondiale și o vice-campioană în aceeași grupă), reprezentativa României a reușit să-și etaleze virtuțile jocului în viteză, să realizeze acel ritm intens — marca de calitate a jocului modern — cu care a învins Cehoslovacia și a ținut voinicește piept echipelor Angliei și Braziliei.

Aplauzele publicului mexican nu încurajau numai „11"-le român, ci subliniau meritele unei țări întregi, al cărui popor își croiește, cu bărbăție și luciditate, un drum nou în istoria Europei, în istoria lumii...

O recentă mărturie a acestei prețuiri am regăsit-o într-un număr din „France Football" (7 iulie 1970), care, sub semnătura lui Roger Chabaud, ne aduce un mișcător omagiu:

„Admirabilă Românie demnă aici de marii săi virtuozi, cîntăreți, violoniști, lingviști și chiar tenismeni. România este Uruguay-ul Europei, avînd în plus o pecete poetică de mare calitate. Un element peremtoriu, un panaș care fac notă distinctivă, astăzi, în fotbalul european".

Iată o recunoaștere cu atît mai obiectivă, cu cît nu este cu nimic interesată.

„Admirable Roumanie" este o acoladă care dă întreaga măsură a calităților native pe care le posedă jucătorii noștri, calități indicate la un summum entuziasmant pe „Monumental Jalisco". Dar, tot această marcă de calitate — ca orice titlu de noblețe — obligă.

Lui Dinu, ca și lui Dumitrache, lui Dumitru, ca și lui Dembrovschi, lui Lupescu, ca și lui Tătaru, o asemenea formulă le trasează, și în cadrul echipelor de club și în viața de toate zilele, obligații etice dintre cele mai ferme. Pînă acum, numai diferențierile directe dintre jocul la „națională" și la „club" erau vizibile. Este nevoie, oare, ca între comportarea lor din Mexic și cea de la Snagov, din șoseaua Ștefan cel Mare, din Giulești sau din Bacău să existe discrepanțe atît de mari, încît să provoace o întorsătură de 180° a sentimentelor calde, pe care acești băieți le-au recoltat într-o fulminantă carieră fotbalistică? Ar fi păcat dacă tinerii talentați, abia lansați pe orbita recunoașterii mondiale, și-ar pierde prematur dragostea și stima atîtor sute de mii de oameni care i-au urmărit, cu „sufletul la gură", în evoluția de la Guadalajara. Aceste sute de mii de admiratori au crezut în ei și i-au considerat „ambasadorii" cei mai autentici ai sportului românesc.

A persevera pe drumul greșit din ultimele săptămîni ar însemna o pierdere prea mare și pentru acești tineri și pentru prestigiul fotbalului nostru.

ATENȚIE DINU! ATENȚIE DUMITRACHE, LUPESCU, DUMITRU, TĂTARU, DEMBROVSCHI!

Cît nu este încă prea tîrziu!

Altfel, echipei noastre nu i se va mai putea spune: „Admirable Roumanie".

Virgil ECONOMU

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 30, ETAPA DIN 26 IULIE 1970

1. Steaua — Din. București 1
2. Gloria Bîrlad — Ceahlăul P. N. anulat
3. Portul — Oțelul Galați 1
4. Politehnica Gl. — Prog. Br. x
5. Metalul Buc. — Dun. Giurgiu 2
6. Poiana — C.S.M. Sibiu 1
7. Metrom Bv. — Gaz metan Mediaș 1
8. Minerul Anina — Politehnica Timișoara 1
9. C.F.R. Tim. — C.F.R. Arad 1
10. Metalurgistul Cugir — Metalul Hd. 1
11. Vagonul — Olimpia Oradea 1
12. Olimpia S.M. — Minerul B.M. 1
13. Electroputere Cv. — Metalul Tîrgoviște 1

Fond de premii: 138 949 lei.
— Meciul II fiind anulat, conform regulamentului toate variantele primesc pronostic exact.
Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel:
În Capitală: începînd de la 31 iulie la 9 septembrie 1970.
În țară: de la 4 august la 9 septembrie 1970.